

การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ในองค์การบริหารส่วนตำบลภูมิ

๑. การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กร

การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริต ในองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลภูมิมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการบ่งชี้ความเสี่ยงของการทุจริตที่มีอยู่ในองค์กรโดยการประเมินโอกาสของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนบุคคลหรือหน่วยงานที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต เพื่อพิจารณาว่าการควบคุมและการป้องกัน การทุจริตที่มีอยู่ในปัจจุบันมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

การทุจริตในระดับท้องถิ่น พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการทุจริตในระดับท้องถิ่น ได้แก่ การกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าโดยหลักการแล้วการกระจายอำนาจมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้บริการต่าง ๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติทำให้แนวโน้มของการทุจริตในท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน

ลักษณะการทุจริตในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

๑) การทุจริตด้านงบประมาณ การทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง และการเงินการคลัง ส่วนใหญ่เกิดจากการละเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) สภาพหรือปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคล

๓) สภาพการทุจริตอันเกิดจากช่องว่างของกฎระเบียบและกฎหมาย

๔) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจและขาดคุณธรรมจริยธรรม

๕) สภาพหรือลักษณะปัญหาที่เกิดจากการขาดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

๖) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการตรวจสอบขาดความหลากหลายในการตรวจสอบจากภาคส่วนต่าง ๆ

๗) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากอำนาจ บารมี และอิทธิพลท้องถิ่น

สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

๑) โอกาส แม้ว่าในปัจจุบันมีหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแต่พบว่า ยังคงมีช่องว่างที่ทำให้เกิดโอกาสของการทุจริต ซึ่งโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มแข็ง กฎหมาย กฎระเบียบไม่รัดกุม และอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงก็เป็นอีกโอกาสหนึ่งที่ทำให้เกิดการทุจริต

๒) สิ่งจูงใจ เป็นที่ยอมรับว่าสถานะทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมทุนนิยม ทำให้คนในปัจจุบันมุ่งเน้นที่การสร้างควมร่ำรวย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ที่มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมทุจริตมากยิ่งขึ้น

๓) การขาดกลไกในการตรวจสอบความโปร่งใส การทุจริตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้นโดยเฉพาะการทุจริตในเชิงนโยบายที่ทำให้การทุจริตกลายเป็นความชอบธรรมในสายตาของประชาชน ขาดกลไก การตรวจสอบความโปร่งใสที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะเข้าไปตรวจสอบการทุจริตของบุคคล เหล่านี้

๔) การผูกขาด ในบางกรณีการดำเนินงานของภาครัฐ ได้แก่ การจัดซื้อ-จัดจ้าง เป็นเรื่องของการผูกขาด ดังนั้นจึงมีความเกี่ยวข้องเป็นห่วงโซ่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในบางครั้งพบบริษัทมีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ เพื่อให้ตนเองได้รับสิทธิในการดำเนินงานโครงการของภาครัฐ รูปแบบของการผูกขาด ได้แก่ การผูกขาดใน โครงการก่อสร้าง และโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ

๕) การได้รับคำตอบแทนที่ไม่เหมาะสม รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความยากจนถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ข้าราชการมีพฤติกรรมทุจริต เพราะความต้องการที่จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ต้อง แสวงหาช่องทางเพื่อเพิ่ม “รายได้พิเศษ” ให้กับตนเองและครอบครัว

๖) การขาดจริยธรรม คุณธรรม ในอดีต ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมที่ได้รับการเน้นเป็นพิเศษถือว่าเป็นเครื่องวัดความดีของคน แต่ในปัจจุบัน พบว่า คนมีความละอายต่อบาปและเกรงกลัวบาปน้อยลง และมีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มองแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าที่จะยึดผลประโยชน์ส่วนรวม

๗) มีค่านิยมที่ผิด ปัจจุบันค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนจากยกย่องคนดี คนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นยกย่องคนที่มีเงิน คนที่เป็นเศรษฐี คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มีค่านิยมที่ผิดเห็นว่าการทุจริต เป็นวิถีชีวิต เป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนซื้อเป็นคนเชื่อ เห็นคนโกงเป็นคนฉลาด ย่อมจะทำการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยไม่มีความละอายต่อบาปและบาป และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายของบ้านเมือง

๒. กรอบการประเมินความเสี่ยงการทุจริต การประเมินความเสี่ยงการทุจริต มี ๔ กระบวนการ ดังนี้

๒.๑ Corrective : แก้ไขปัญหาที่เคยรับรู้ว่าจะเกิด สิ่งที่มีประวัติอยู่แล้ว ทำอย่างไรจะไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีก

๒.๒ Detective : เฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง ทำอย่างไรจะตรวจพบต้องสอดส่องตั้งแต่แรก ตั้งข้อบ่งชี้บางเรื่องที่น่าสงสัยทำการลดระดับความเสี่ยงนั้นหรือให้ข้อมูลเบาะแสนั้นแก่ผู้บริหาร

๒.๓ Preventive : ป้องกัน หลีกเลี่ยง พฤติกรรมที่นำไปสู่การสุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดในส่วนที่พฤติกรรมที่เคยรับรู้ว่าจะเกิดมาก่อน คาดหมายได้ว่ามีโอกาสสูงที่จะเกิดซ้ำอีก (Known Factor) ทั้งที่รู้ว่าจะไปมีความเสี่ยงต่อการทุจริต จะต้องหลีกเลี่ยงด้วยการปรับ Workflow ใหม่ ไม่เปิดช่องว่างให้เกิดการทุจริตเข้ามา ได้อีก

๒.๔ Forecasting : การพยากรณ์ประมาณการสิ่งที่จะเกิดขึ้นและป้องกันปราบปรามล่วงหน้าในเรื่องประเด็นที่ไม่คุ้นเคย ในส่วนที่เป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากการพยากรณ์ ประมาณการล่วงหน้าในอนาคต(Unknown Factor)

๓. ขอบเขตการประเมินความเสี่ยงการทุจริต การประเมินความเสี่ยงการทุจริต แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ได้แก่

๓.๑ ความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต ตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๓.๒ ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่

๓.๓ ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการจัดซื้อจัดจ้างหรือการใช้จ่ายงบประมาณ

๔. ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพจน์มิชอบ

ขั้นตอนที่ ๑ การระบุความเสี่ยง

ให้รวบรวมข้อมูล ความเสี่ยง ปัญหา/พฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรือเคยรับรู้มาก่อน แล้วคาดการณ์ว่าจะมี โอกาสเกิดขึ้นอีก (Known factor) หรือปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากการพยากรณ์ ประมาณการล่วงหน้าในอนาคต เป็นความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น ในโครงการ/กิจกรรม หรือในกระบวนการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ (Unknown factor)

เทคนิคในการค้นหาความเสี่ยงการทุจริต (Risk Identification)

โดยการประเมินความเสี่ยงในครั้งนี้ใช้วิธีประชุมอภิปราย หยิบยกประเด็นที่มีโอกาสเกิด โดยสามารถระบุความเสี่ยงได้ดังนี้

ตารางที่ ๑ ระบุความเสี่ยง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	ประเภทความเสี่ยง	
		Known factor	Unknown factor
๑	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคล - เจ้าหน้าที่อาจกระทำการทุจริตโดยการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้ในธุระส่วนตัว		✓
๒	การเบิกจ่ายเงิน ผ่านระบบ KTB Corporate Online - เจ้าหน้าที่อาจกระทำการทุจริตโดยการยักยอกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาเป็นของตนหรือบุคคล ใกล้ชิด		✓

หมายเหตุ :

๑. ความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้น หรือคาดว่าจะเกิดซ้ำสูง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง Known Factor
๒. หากไม่เคยเกิดหรือไม่เคยมีประวัติมาก่อน แต่มีความเสี่ยงจากการพยากรณ์ในอนาคตว่ามีโอกาส เกิดขึ้น ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง Unknown Factor

ขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง

นำข้อมูลจากตารางที่ ๑ มาวิเคราะห์เพื่อแสดงสถานะความเสี่ยงของการทุจริต ของแต่ละโครงการ/ กิจกรรม โดยระบุสถานะของความเสี่ยงในช่องตามสี มี ๔ สถานะ ดังนี้

ตารางที่ ๒ สถานะความเสี่ยง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
๑	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคล - เจ้าหน้าที่อาจกระทำการทุจริตโดยการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้ในธุระส่วนตัว	✓			
๒	การเบิกจ่ายเงิน ผ่านระบบ KTB Corporate Online - เจ้าหน้าที่อาจกระทำการทุจริตโดยการยกยอกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาเป็นของตนหรือบุคคลใกล้ชิด	✓			

ขั้นตอนที่ ๓ เมทริกส์ระดับความเสี่ยง (Risk Matrix)

๓ การวิเคราะห์ความเสี่ยง เมื่อพิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้ว ให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบความเสี่ยง ว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด

ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ x ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจัดแบ่งเป็น ๔ ระดับ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิความเสี่ยง แบ่งพื้นที่เป็น ๔ ส่วน ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

ความรุนแรงของผลกระทบ	๕	๑๙	๒๐	๒๑	๒๔	๒๕	สูงมาก
	๔	๑๒	๑๓	๑๕	๒๒	๒๓	
	๓	๗	๘	๙	๑๔	๑๘	สูง
	๒	๓	๔	๖	๑๑	๑๗	ปานกลาง
	๑	๑	๒	๕	๑๐	๑๖	ต่ำ
		๑	๒	๓	๔	๕	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

ตารางที่ ๓ Scoring โครงการ/กิจกรรมที่ต้องเฝ้าระวัง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	ระดับโอกาสที่จะ เกิดความเสี่ยง	ระดับความรุนแรง ของผลกระทบ	ค่าโอกาสที่จะเกิด X ความรุนแรง
๑	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคล - เจ้าหน้าที่อาจกระทำการทุจริตโดยการใช้ รถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้ในธุระส่วนตัว	๒	๒	๔
๒	การเบิกจ่ายเงิน ผ่านระบบ KTB Corporate Online - เจ้าหน้าที่อาจกระทำการทุจริตโดยการ ยักยอกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาเป็นของตนเองหรือบุคคลใกล้ชิด	๒	๒	๔

ขั้นตอนที่ ๔ การประเมินการควบคุมความเสี่ยง

การนำค่าความรุนแรงจากตารางที่ ๓ มาทำการประเมินการควบคุมการทุจริต ว่ามีการควบคุมการทุจริต ในระดับใด เมื่อเทียบกับคุณภาพการจัดการ โดยเกณฑ์คุณภาพการจัดการ จะแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

ดี : จัดการได้ทันที ทุกครั้งที่เกิดความเสี่ยง ไม่กระทบถึงการปฏิบัติงาน หน่วยงานไม่มีผลเสียหายทางการเงิน

พอใช้ : จัดการได้โดยส่วนใหญ่ มีบางครั้งยังจัดการไม่ได้ กระทบถึงการปฏิบัติงานบ้าง แต่ยอมรับได้ หน่วยงานมีความเข้าใจ

อ่อน : จัดการไม่ได้ หรือได้เพียงเล็กน้อย การจัดการเพิ่มค่าใช้จ่าย มีผลกระทบถึงการปฏิบัติงาน และยอมรับไม่ได้ หน่วยงานเกิดความเสียหาย

ตารางที่ ๔ การประเมินการควบคุมความเสี่ยง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	คุณภาพ การจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
			ระดับต่ำ	ปานกลาง	สูง
๑	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคล - เจ้าหน้าที่อาจกระทำการทุจริตโดยการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้ในธุระส่วนตัว	ดี	✓		
๒	การเบิกจ่ายเงินผ่านระบบ KTB Corporate Online - เจ้าหน้าที่อาจกระทำการทุจริตโดยการยักยอกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาเป็นของตนหรือบุคคลใกล้ชิด	ดี	✓		

หมายเหตุ : นำค่าเฉลี่ยรวม (โอกาสเกิด x รุนแรง) จากตารางที่ ๓ มาทำการประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต โดยการวิเคราะห์จากคุณภาพการจัดการขององค์กรกับความเสี่ยงเรื่องที่ทำกรประเมิน (ดี/พอใช้/อ่อน) เพื่อประเมินว่าความเสี่ยงการทุจริตมีค่าความเสี่ยงอยู่ระดับใด จะได้นำไปบริหารจัดการความเสี่ยงตามความ รุนแรงของความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง/มาตรการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ให้เลือกเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงสุดจากการประเมินการควบคุมความเสี่ยง ในขั้นตอนที่ ๔ ที่อยู่ในช่องค่าความเสี่ยงระดับสูง มาทำแผนบริหารความเสี่ยงการทุจริตก่อนเป็นอันดับแรก ✓ จากการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าว พบว่า

๑. ค่าประเมินความเสี่ยงการ ทุจริต การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลอยู่ใน ระดับ ๔ หรืออยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ และคาดว่าจะมีคุณภาพการจัดการอยู่ในระดับดี

๒. ค่าประเมินความเสี่ยงการ ทุจริต การเบิกจ่ายเงิน ผ่านระบบ KTB Corporate Online อยู่ใน ระดับ ๔ หรืออยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ และคาดว่าจะมีคุณภาพการจัดการอยู่ในระดับดี

ทั้งนี้สามารถติดตามเฝ้าระวังโครงการ/กิจกรรม ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการสร้างตะแกรงดักเพื่อเป็นการยืนยันผลการป้องกันหรือการแก้ไขปัญหาว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด โดยมีมาตรการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิด การทุจริต ตามเอกสารแนบท้ายรายละเอียดการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบของ องค์การบริหารส่วนตำบลภูมิ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ จำนวน ๒ แผ่น

การประเมินความเสี่ยงการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลภูมิ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ที่	ประเด็น/ กระบวนการ ดำเนินงาน	เหตุการณ์ความเสี่ยงที่ อาจเกิดขึ้น	ปัจจัยเสี่ยงที่อาจมี ผลกระทบให้ เกิดการทุจริต	ประเมินระดับของความ เสี่ยง				มาตรการป้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดการทุจริต	ตัวชี้วัดผลสำเร็จ
				ต่ำ	ปาน กลาง	สูง	สูง มาก		
๑.	การใช้รถยนต์ ส่วนกลางไปใช้ในธุระ ส่วนตัว	- มีเจ้าหน้าที่นำรถยนต์ ส่วนกลางไปใช้ในธุระ ส่วนตัวในช่วงช่วงเวลา เลิกงานหรือช่วงวันหยุด ราชการ	- ผู้บริหารท้องถิ่นหรือ หัวหน้าส่วนราชการ ปล่อยปละละเลย ขาด การควบคุมอย่างใกล้ชิด - ผู้บริหารท้องถิ่นหรือ หัวหน้าส่วนราชการไม่มี การติดตามตรวจสอบ เลขไมล์รถอยู่เป็นประจำ	✓				- มีการจัดทำสมุดคุมการใช้รถยนต์ ส่วนกลาง - มีการขออนุญาตใช้รถส่วนกลางและ บันทึกขออนุญาตการใช้รถยนต์โดยระบุ จำนวนระยะทางและเลขไมล์รถทุกครั้ง - จัดทำแผนที่การเดินทาง เช่นการ รายงานจาก Google map เป็นต้น - จัดกิจกรรมฝึกอบรม ส่งเสริมด้าน คุณธรรมจริยธรรม องค์ความรู้ด้านการ ป้องกันการทุจริต - สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันและเฝ้า ระวังการทุจริต	- จำนวนเรื่อง ร้องเรียนในการนำ รถยนต์ส่วนกลางไปใช้ ธุระส่วนตัว

ที่	ประเด็น/ กระบวนการ ดำเนินงาน	เหตุการณ์ความเสี่ยงที่ อาจเกิดขึ้น	ปัจจัยเสี่ยงที่อาจมี ผลกระทบให้ เกิดการทุจริต	ประเมินระดับของความ เสี่ยง				มาตรการป้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดการทุจริต	ตัวชี้วัดผลสำเร็จ
				ต่ำ	ปาน กลาง	สูง	สูง มาก		
๒.	การเบิก จ่ายเงินผ่าน ระบบ KTB Corporate Online	เจ้าหน้าที่ อาจกระทำ การทุจริต โดยการ ยักยอกเงิน ขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นมา เป็นของตน หรือบุคคล ใกล้ชิด	๑.ผู้บังคับบัญชาขาด การ ควบคุมอย่าง ใกล้ชิด ๒.เจ้าหน้าที่ กระทำผิด วินัยและ จรรยาบรรณ เห็นแก่ ประโยชน์ ส่วน ตน	✓				๑.ผู้บังคับบัญชา มีการควบคุม และ ติดตามการ ทำงานอย่าง ใกล้ชิดมีการ ตรวจสอบและ กำชับให้ เจ้าหน้าที่ ปฏิบัติ ตามระเบียบฯ อย่างเคร่งครัด ๒.กำหนดตัว บุคคลผู้มีสิทธิ เข้าใช้งาน ใน ระบบ KTB Corporate Online โดย มีคำสั่งเป็น ลายลักษณ์อักษร ๓.โอนเงินผ่าน ระบบ KTB Corporate Online ให้แก่เจ้าหน้าที่/ผู้มี สิทธิรับเงิน เฉพาะเงิน บำเหน็จบำนาญ เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทน และค่าจ้าง เหมา เท่านั้น ๔.นำแนวทาง การควบคุม ภายในด้าน การ จ่ายเงินของ กรมบัญชีกลาง ไปปรับ ใช้ในการ วางระบบ ควบคุมภายใน ด้าน การจ่ายเงิน ขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	๑.จำนวนเรื่อง ร้องเรียน เกี่ยวกับ การเบิก จ่ายเงิน

หน่วยงานตรวจสอบภายใน.....หน่วยงานผู้ประเมิน
 ว่าที่ ร.อ.วสันต์ จิตรวงศ์สกุล.....ผู้รายงาน
 ตำแหน่ง.....รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล